

Proč zemřel šéf europarlamentu? A už je nástupkyně: Migranti, gayové, diskriminace

- CZ24 News | 13. ledna 2022

EU: Po smrti Davida Sassoliho, populárního italského bonvivána proslaveného v roli televizního investigativce, nastupuje do čela Evropského parlamentu Roberta Metsolaová. Poslankyně z Malty, které je dvaatřicet let a v unijních institucích se pohybuje už od školy. Čeští europoslanci vzpomínají na italského kolegu a o nové předsedkyni hovoří jako o osobě především na reprezentaci. Rozhodující pozice jsou prý v Bruselu úplně jinde.

Ve věku 65 let v úterý nečekaně zemřel předseda Evropského parlamentu David Sassoli. Jeho úmrtí české europoslance velmi překvapilo, nikdo prý nečekal, že jeho zdravotní potíže, se kterými se potýkal od podzimu, jsou tak vážné.

„Během našeho posledního setkání ve Štrasburku jsem se ho ptal, jak se cítí. Odpověděl, že už bylo lépe, ale říkal, že bojuje,“ zavzpomínal Tomáš Zdechovský. Ten byl sice z jiné europarlamentní frakce, ale se Sassolim prý udržoval blízké vztahy od minulého období, kdy spolu v europarlamentu seděli ve výboru.

Novinář a později politik Sassoli měl za sebou pestrý životní příběh. Jako novinář se uvedl v polovině osmdesátých let exkluzivní informací o utajené schůzce italského sociálně demokratického ministra De Michelise s odsouzeným levicovým teroristou Oreste Scalzonem, kterého levicový francouzský prezident Mitterand odmítal vydat.

Jeho zpráva je pozoruhodná i proto, že Sassoli sám se nakonec stal levicovým politikem. V devadesátých letech totiž jako novinář mnohem více nakládal pravicovým vládám, stal se jako televizní reportér jednou z hlavních tváří velkého protikorupčního a protimafiánského tažení, známého jako „hnutí čistých rukou“. Tato dlouhá série skandálů a afér prakticky zrušila dosavadní politickou mapu Itálie, udržovanou již od války.

V novém tisíciletí David Sassoli povýšil do řídicích pozic v redakci.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Král kroužků

Do politiky vstoupil až v roce 2009 a rovnou jako kandidát do Evropského parlamentu. Kandidoval za Demokratickou stranu, středolevicové seskupení založené bývalým předsedou Evropské komise

Romanem Prodim. Strana se postupně posunula více doleva a stala se lídrem levicové části spektra s několika premiéry.

Populární investigavec (něco jako náš Radek John) získal velké množství preferenčních hlasů a stal se europoslancem. V roce 2013 mu nevyšla kandidatura na starostu Říma (možná i proto, že byl hrdým patriotem konkurenční Florencie), ale o rok později obhájil bruselský mandát s ještě větším počtem preferenčních hlasů. To mu vyneslo funkci místopředsedy europarlamentu.

Po dalších volbách povýšil na předsedu Evropského parlamentu. Stal se již sedmým Italem v této reprezentativní funkci. Volba v červenci 2019 byla jednou z nejnervóznějších a nejsložitějších. Spory byly spojeny zejména s obsazením funkce předsedy Evropské komise. Nakonec byl mezi dvěma nejsilnějšími frakcemi uzavřen kompromis, že předsedu komise dostanou lidovci (Ursula von der Leyenová), předsedu parlamentu socialisté (David Sassoli) a v polovině volebního období bude předsednictví parlamentu předáno lidovcům.

Sama volba pak už byla bez napětí, Sassoli získal ve druhém kole 345 hlasů z 667 platných a porazil druhého Jana Zahradila se 160 hlasy.

„Měl tu smůlu, že převážná většina výkonu jeho mandátu byla poznamenána covidem, takže řešil hlavně organizační a administrativní opatření, spojená s chodem EP,“ vzpomínal dnes pro ParlamentníListy.cz jeho tehdejší soupeř.

Jeho předsednictví bylo zásadně ovlivněno covidovou pandemií, europarlament větší část jeho mandátu fungoval spíše distančně. Sassoli nabádal k intenzivní spolupráci EU v boji proti viru a k posílení unijních kompetencí v oblasti veřejného zdraví.

Jan Zahradil však věří, že některá z jím zavedených opatření, která se ukázala jako účelná a úsporná, by měla zůstat zachována.

V Česku bohužel bude Sassoliho předsednictví v paměti především díky kauze vlajek členských států na stolech, kterým italský předseda vyhlásil zarputilý boj. Vlajky, kterými poslanci vyjadřovali svou národní příslušnost, totiž označil jako „banner“, tedy reklamní plakát, jejichž vyvěšování je zakázáno podle paragrafů o pořádku v jednacím sále.

Český europoslanec Hynek Blaško protestoval tak, že když je zakázán „banner“ na stolku, oblékl si českou vlajku na sebe v podobě padnoucí vestičky. I další čeští europoslanci proti tomu protestovali, i když místopředsedkyně parlamentu Dita Charanzová, zvolená na kandidátce ANO, upozorňovala, že jde pouze o důslednější vymáhání dávno platného pravidla a že v kontextu narušování schůze „kolegy z krajní pravice a příznivci brexitu“ to vlastně docela chápe.

Nakonec i Tomáš Zdechovský vzpomínal, že Sassoli byl upřímným evropským federalistou.

V září 2021 se objevila informace, že předseda Sassoli, jehož zdraví bylo dlouhodobě velmi křehké (v roce 2011 prodělal transplantaci kostní dřeně), ulehl se zápallem plic, způsobeným bakterií legionella. On sám se snažil, podle vzpomínek jeho italských spoluobčanů, hlavně zdůrazňovat, že jeho zdravotní potíže nemají nic společného s covidem.

Přesto odpůrci očkování v posledních dnech spojovali jeho zdravotní problémy s trojí dávkou vakcíny, kterou dostal.

Opět byl hospitalizován 26. prosince. Ačkoliv už před Vánoci se europoslanci mimo záznam zmiňovali o jeho zdravotních problémech, nikdo zřejmě netušil, že jeho imunitní kolaps je tak závažný.

Po jeho smrti se objevily informace, že bakterie legionella trápí europarlament už léta. Poslanci si prý dokonce v umývárkách pouštějí jen studenou vodu. V teplé se totiž bakterii velmi daří, tak ji správa parlamentu prostě vypla. „Neteče už sedm let,“ [potvrdil pro IDNES.cz Tomáš Zdechovský](#). Řada zaměstnanců europarlamentu si navíc prý v této souvislosti stěžovala na klimatizaci.

Shoda na dámě z Malty

Davidu Sassolimu měl vypršet dvouapůlletý mandát tento měsíc. Na druhý den lednového plenárního zasedání, což je 18. 1., tedy byla připravována volba nového předsedy.

Podle dohod to měl být zástupce lidové strany, ale ParlamentníListy.cz získaly v předvánočním čase informaci, že socialistická frakce stále zvažuje, že přece jen postaví svého kandidáta. David Sassoli už kandidovat nechtěl, ale hovořilo se o jiném kandidátovi.

V současnosti už ale, jak se zdá, mezi dvěma velkými stranami došlo k dohodě. Předsedkyní by tedy měla být zvolena kandidátka lidovců.

Tou je Roberta Metsolaová, dvačtyřicetiletá europoslankyně z Malty.

Podle informací ze zákulisí hrály v její prospěch dva faktory: Zastupuje Maltu, nejmenší členský stát (kterému doposud byly významné unijní funkce odepřeny) a je žena. V pozici předsedkyně Evropského parlamentu by byla teprve třetí ženou v historii, první od roku 2002. A rovněž je zástupkyní mladé generace, která se kolem unijních institucí pohybuje už od studentských let na přelomu tisíciletí.

Paní Metsolaová už Evropský parlament řídí nyní. Byla totiž jeho první místopředsedkyní, která tedy převzala pravomoci zemřelého předsedy Sassoliho. Do pozice první místopředsedkyně byla zvolena v listopadu 2020.

Absolventka práv Metsolaová se do evropské politiky dostala už jako studentka, když byla zvolena předsedkyní Evropských demokratických studentů, mládežnické organizace spojené s Evropskou lidovou stranou. Mládežnické organizace zastupovala v tělesech vyjednávajících podobu Evropské ústavy (odmítnuté Francií a Nizozemskem roku 2005) a následně Lisabonské smlouvy.

Stala se členkou Národní strany, jedné ze dvou hlavních stran na Maltě (druhou je Strana práce). Národní strana spadá v EU pod Evropskou lidovou stranu. Od vstupu Malty do EU (společně s Českem roku 2004) se jako kandidátka účastnila všech eurovoleb. V prvních dvou neuspěla, ale v roce 2013 postoupila na uvolněné místo jako náhradnice. V dalších dvou volbách už se dostala do parlamentu rovnou.

Jejím manželem je Ukko Metsola, bývalý finský europoslanec. Společně se stali prvním manželským párem, který působil v europarlamentu za dvě země.

Ve své agendě se paní Metsolaová věnuje lidským právům a boji proti daňovým únikům a špinavým penězům. Od roku 2018 je členkou skupiny, monitorující dodržování zásad právního státu. V roce 2014 se podílela na projektu EU proti homofobii a diskriminaci na základě sexuální orientace a genderu. V roce 2016 se podílela na zprávě, doporučující závazný a centralizovaný přístup k přesídlování běženců.

V roce 2020 se stala známou v Bulharsku kvůli kontroverzním informacím v navrhované rezoluci o porušování právního státu v této zemi. Poté čelila na sociálních sítích ostré kritice řady Bulharů.

Při té příležitosti bylo připomenuto, že poslankyně Metsolaová vždy plédovala za zřízení stálého

systému, který by posuzoval dodržování zásad právního státu v členských státech.

Předseda či předsedkyně Evropského parlamentu patří k trojici nejvyšších představitelů EU. Podle informací od českých europoslanců ale rozhodně nejde o roli rozhodující. „To hlavní se odehrává ve výborech, takže nejdůležitější jsou pozice předsedů výborů nebo odborných koordinátorů jednotlivých frakcí,“ řekl nám jeden z europoslanců.

[ZDROJ](#)